

uantagelig. Men vi maa dernæst, — og det stærkere og endnu bestemtere end tidligere Udvalg have fundet Anledning til, — hævde, at den foreslaaede Plan, idet den prisgiver den største Del af Riget, er saa langt fra at byde nogen virkelig Sikkerhed for et sandt og virksomt Forsvar, at den meget mere maa erkjendes at bane Veien for den største Ulykke, der kan ramme vor nationale Livværelse, — nemlig Danmarks Deling, — navnlig naar henfes til, at Ministerens Plan i det Tilfælde, at en fjendtlig Magt, der er os overlegen tilføjs og strag ved Krigens Begyndelse ser sig istand til at ophæve Forbindelsen imellem Landsdelene, kun delvis eller slet ikke vil kunne bringes til Udførelse. I Genhold hertil have vi stillet Forslag, der ville medføre en Nedsættelse af Udgifterne til imellem 7 og 7½ Million Kr., saa at en stærkere Udvikling af vort Søforsvar vil blive finansielt mulig, og som navnlig indeholde Bestemmelser med Hensyn til Udførelsen og Garnisoneringen af Tropperne — særlig af Artilleriet i Sjælland, for — saavidt det staar til Lovgivningsmagten — at modvirke den af Ministeren udvillede skadelige Forsvarspolitik, og i alle Tilfælde at tilveiebringe Betingelserne for, at et virksomt Forsvar af Rigets vestlige Del kan blive til Alvor, Noget det, hvis Ministeriets Forslag vedtages, ikke kan.

Spad Bestemmelserne om Mandstabsets Uddannelse og Ovelse angaar, have vi i Samklang med tidligere Folkethingsbeslutninger troet at burde fastholde, at Fodfolkets første Uddannelse indskrænkes til 5 Maanedes og at Gjenindtalbelserne af Linien indskrænkes til 1. Endelig have vi med Hensyn til Spørgsmaalet om Fodfolkets Garnisonstjeneste, der neppe i militær Henseende er nødvendig, og som i moralisk og økonomisk Henseende er til Skade for det værnepligtige Mandstabs, ikke set os istand til at slutte os til noget af de af tvende andre Mindretal stillede Forslag, som ikke indeholde en Rettelse af Hærens Bestemmelser i saa Henseende, men tværtimod paalægge Befolkningen nye og formentlig mere trykkende Byrder. Vi have derfor ogsaa paa dette Punkt fastholdt, hvad tidligere Udvalgsflertal have foreslaaet og Folkethinget vedtaget. — Sluttelig skulle vi i Anledning af, hvad der fra Regeringens Side er fremkommet, udtale, at, om det end er en Kjendsgjerning, at der i de senere Aar har været nogen Mangel paa værnepligtige Befalingsmænd, kan dette dog efter det Indtryk, vi have modtaget af de i Udvalget meddelte Oplysninger, ikke lægges Befolkningen til Last. Det har formentlig vist sig hos os som andre Steder, hvor man har søgt at indføre — og med Held og til Styrkelse af Hærens Kampdygtighed har indført — værnepligtige Befalingsmænd som en Hovedbestanddel af

Hærens Befalingsmandspersonale, at der maa hængaa en Række Aar, forinden en saadan Foranstaltning naar op til fuld Anerkjendelse og faar Magt med den Modstand, som gammel Vane og Fordom reiser derimod.

I Overensstemmelse med disse almindelige Bemærkninger stille vi nedenforstaende Ændringsforslag, med Hensyn til hvilke vi især henvise til tidligere Udvalgsbetænkninger og forbeholde os nærmere mundtlig Begrundelse.

Et fjerde Mindretal (Rjær) kan ikke tiltræde Regeringsforslaget og kun subsidiært de af Mindretallet (Berntsen, W. Holm, Holstein-Ledreborg og Stenbæ) stillede Ændringsforslag.

De Hovedbetragtninger, som lede mig hertil, ere, at den nugældende Hærlow medfører Udgifter, som ere alfor store for en saa lille Stat som Danmark i Forhold til det Forsvar, som Landet derved kan vente sig. I de 13 Aar, Hærlowen har bestaaet, har der været en stadig Stigen i Udgifterne til Forsvarsvæsenet, der langt overstige Udgifterne hertil før Tabet af Hertugdømmerne. Regeringsforslaget vil medføre endnu større Udgifter, da det væsentlig beholder den nuværende Hær-Organisation, der blandt Andet kræver forøget Udgift til Indøvelsen af den vogende Udførelsesmasse. Ved Siden heraf vil en yderligere Forøgelse af Udgiften blive nødvendig, idet det er en almindelig og uafviselig Fordring, at de Meniges og de lavere Underofficerers Løn maa yderligere forhøies. Hertil kommer, at der efter de i Motiverne til de i Thinget angaaende Forsvarsvæsenet fremsatte Forslag angivne Forudsætninger vil fordres en betydelig Udgift til Fæstningsanlæg, Lorpædagogik og Flaadens Forøgelse af flere Kampskibe, hvis Størrelse endnu ikke lader sig overstue.

Efter min Overbevisning er det en fejl Vej, vi ere slaede ind paa ved Ordningen af vort Forsvarsvæsen, i Urfeligheden grundet paa den gamle national-liberale Alliance-Politik. Mit Haab er, at det dog engang maa gaa op for Folkerepresentationen, at et Omslag er nødvendigt i Politiken og den deraf afhængige Ordning af Forsvarsvæsenet. Gjentagen Erfaring har jo desværre vist os, at Grundlaget for Alliancepolitiken mangler, idet der ikke findes Alliere. Det vil ogsaa være nødvendigt paa en anden Maade end nu sker, at forene Fordringerne om, at Alle skulle personlig opfylde deres Værnepligt, med Besparelshensynet. Ogsaa i Lighedens Navn maa dette fordres; thi Kjendsgjerningen er, at en stor Mængde af det unge Mandstabs nu